

[Jes Lunde]

Sammentællingen af vore ændringsforslag til finanslovsforslaget har ikke det store formål, eftersom de både på indtægts- og på udgiftsside er eksempler, ikke SFs samlede politik. Men hvis hr. Camre synes, det kan være interessant, så skal vi da meget gerne tælle sammen, at SFs ændringsforslag umiddelbart, eksklusiv EF-forslaget, hvor de reelle virkninger er meget komplicerede at måle, forbedrer statsfinanserne med 3 mia kr.

Mere interessant er det naturligvis at kigge på virkningerne, når der er taget hensyn til positiv og negativ effekt på beskæftigelse, skatteprovenu, dagpengeudbetaling m.v. Som budgetdepartementet rigtigt anfører i sin vurdering af SFs ændringsforslag, må man her se på, om der er forskel på de afledte virkninger af besparelserne, f.eks. på militæret, og de modsat rettede virkninger af udgiftsforslagene. Vi har i SF ingen grund til at tro, at en sådan analyse skulle skaffe os problemer på halsen, med det kendskab, vi har til importtyngden i militæret. Desværre har budgetdepartementet afstået fra at regne forslagene igennem.

Egentlig undrer det mig, at hr. Camre på denne måde har valgt at kaste sig over vores ændringsforslag, eftersom hr. Camre selv i en replik til hr. Fogh Rasmussen sagde:

»Det har intet formål at gennemføre nationaløkonomiske beregninger på disse forslag.«

Motivationen var, at de kun er udpluk af vores samlede politik. Den samme politik har SF lagt i forbindelse med sine ændringsforslag til finanslovsforslaget, men hr. Camres egen logik magter han åbenbart ikke at overføre på de ændringsforslag, der er stillet af andre partier.

Det, det drejer sig om, er, at SF ganske rigtigt ikke har stillet de tekniske forslag, man skulle stille for at placere de afledte konteringsmæssige virkninger af vores forslag. F.eks. skal man ved en nedlæggelse af militæret kontere ventepenge, dagpenge osv. Det er ganske rigtigt, at denne tekniske efterkontering har vi ikke gennemført. Jeg har bemærket, at socialdemokratiet på tilsvarende måde har begrænset sig til nogle forslag, der udtrykker eksempler på socialdemokratiets politik.

Socialdemokratiets egne forslag har derimod fået en særdeles hård medfart af budgetdepartementet. Jeg kunne næsten fristes til

at sige, at det er lidt synd for et parti, der så tit har brugt netop disse modeller imod SF, at det nu er deres forslag, der bliver skåret ned til sokkeholderne af budgetdepartementet, mens budgetdepartementet ikke har de samme indvendinger mod forslagene fra socialistisk folkeparti.

Vi har trods hr. Camres hårde ord ikke noget imod at støtte en del af de socialdemokratiske ændringsforslag, selv dem, vi egentlig finder lidt underlige. Hvorfor skal dagpengene f.eks. kun reguleres med 5 pct., når tabet for de arbejdsløse i denne regerings tid har været langt større? Men vi vil da stemme for, hvis ikke vores eget ændringsforslag bliver vedtaget forinden. Andre typer forslag fra socialdemokratiets side fatter vi simpelt hen ikke, f.eks. forslaget om at forhøje kontingentet til A-kasserne, som vi naturligvis vil stemme imod, da den fordelingsmæssige virkning er godt kendt: det er en ekstra skat på lønmodtagerne.

VS' ændringsforslag er vi generelt meget enige i. Jeg skal kun fremhæve et enkelt, vi ikke kan støtte. Det drejer sig om ændringsforslaget om at nedlægge industriministeriets støtteordninger til produktudvikling og det teknologiske udviklingsprogram. Vi mener, at der er behov for, at det offentlige engagerer sig i teknologiuudviklingen her i samfundet, dels for at kunne styre den, dels for at udvikle en ekspertise i den offentlige sektor, som gør, at vi er i stand til at foretage den fornødne teknologivurdering, når der sker en hastig teknologisk udvikling i det private erhvervsliv.

Det radikale venstres ændringsforslag er jo til at overskue. Vi kan stemme for, da det drejer sig om besparelser på militæret. Derudover er det meget beskæmmende, at de ikke har fundet behov for andre ændringer i dette socialt skæve finanslovsforslag. At et parti, der i valgkampen kalder sig socialt ansvarligt og de smås værner, i den grad kan se bort fra sin egen politik for at bevare en konservativ regering, er simpelt hen tragisk.

Regeringens egne ændringsforslag til finanslovsforslaget går som hovedregel i den forkerte retning. Det drejer sig om bloktilskudsreduktion, hvor man vil gennemføre endnu et straffetogt imod kommunerne, lukningen af den offentlige jobskabelse, nedskæringer og negative budgetreguleringskonti,